

Størrelse. De kan bestemme, hvad den paagældende skal tiltales for. Auditøren hævdede, at det var Oprør, de paagældende havde gjort sig skyldige i, og derfor er ifølge den militære Straffelov Straffen 10 Aars Tugthus. Det, holdt Auditøren paa, var Straffen for Folk, der havde gjort sig skyldige i Oprør. Nævningerne sagde: Nej, det er ikke Oprør. Auditøren, den retskyndige, erklærede: Det er Oprør, de har gjort sig skyldige i, og Mytteri, og Straffen derfor er 10 Aars Tugthus.

Nu har vi en Kommission siddende, der har til Opgave at revidere Hærens Straffelov, og hvoraf baade den højtærede Minister og jeg er Medlemmer, og den sidder bare og venter paa, at man skal blive færdig med den civile Straffelov. I denne Overgangstid synes jeg, der maatte være nogen Grund for Ministeren til at søge at mildne de ganske meningsløse Straffe, som findes i den militære Straffelov; for jeg kalder det meningsløst, naar en af de Dragoner er idømt 18 Maaneders Forbedringshus for en Forseelse, som, hvis den var begaaet i det civile Liv, maaske havde medført en Bøde. Jeg er ikke sikker paa, det vilde være blevet mere. Her kommer 5 ikke straffede Mennesker ind; de møder med gode Forholdsattester fra Husbonderne. Attesterne gaar ud paa, at de er pligtopfyldende, udmærkede Mennesker, i hvert Fald for nogles Vedkommende; ingen af dem var straffet. Saa bliver de sat under en ung Knægt, en Kornet, omtrent jævnaldrende med dem. Denne er dem paa Nakken tidlig og silde, indberetter dem for Bagateller, passer paa i Staldene, lader dem gøre om igen, hvad de har lavet, gør Tjenestetiden meget længere. En skønne Dag siger de overfor denne jævnaldrende: Skal vi ikke give ham en Dragt Klø? Jeg vil give Ministeren Ret i, at de selvfølgelig ikke kunde gøre dette uden at ifalde Straf, men jeg siger samtidig: Er denne Forseelse saadan, at disse Mennesker skal 18 Maaneder i Forbedringshuset for det? Det forekommer mig, at det er dem, der ønsker at bevare en Hær og at skabe Velvillie for Hæren, der skulde tænke paa Benaadning, og ikke os, der i og for sig ikke har noget imod, at der skabes en stærk Uvillie mod den Meningsløshed, det er at have en militær Straffelov, der medfører saadanne Straffe for Forseelser som disse, hvor de skulde have haft 10 Aars Tugthus, hvis Straffeloven var blevet fulgt. Disse unge Mennesker er blevet chikaneret og drillet. Jeg tænker mig, at det var min egen Søn, der kom ind med det bedste

Skudsmaal og blev irriteret af en jævnaldrende og saa pludselig kom i Tanker om at ville give ham nogle Prygl og paa det Grundlag skulde have 18 Maaneders Forbedringshus! Jeg siger til den højtærede Forsvarsminister: Ønsker den højtærede Minister Velvillie ude i Befolkningen overfor Hæren, saa skulde det være fra den Side, at man skulde arbejde for Benaadning. For det er sikkert, at ingen kan forstaa, at disse unge Mennesker skal straffes paa en saa barbarisk Maade, som de ikke vilde blive straffet paa den Dag, den militære Straffelov bliver revideret. Nævningerne kunde ikke sige andet, end de sagde. Da Dommeren spurgte dem: Er det Oprør? sagde de nej. Er det Mytteri? Nej. Er det Vold, forøvet mod en foresat? Nævningerne er forpligtede til at svare efter deres Overbevisning. Jeg spørger da den højtærede Minister: Kunde Nævningerne, selv om de ønskede de paagældende frikendt, svare nej og sige: Nej, de har ikke øvet Vold mod en foresat, naar det er oplyst, at disse fem Dragoner har givet denne Mand, der har irriteret dem tidlig og silde, Klø, uden at han dog har taget Spor af Skade af det? Og det skal straffes paa denne Maade med 18 Maaneders Forbedringshus! Jeg siger, at det er Ting, der oprører Retsbevidstheden hos enhver, og jeg kan ikke forstaa, at Ministeren ikke stiller sig mere velvillig i Retning af at faa dem benaadet, end Tilfældet er.

Jeg skal blot endnu lige nævne, at Ministeren for saa vidt gav en fejl Fremstilling af Sagen, som han sagde, at Kornetten gik hen til Sergenten og fik ham til at gaa med ud paa Ronden i Stedet for en menig. Nej, det var der ikke Tale om. Han gik ud og hentede en Sergent, da den menige havde sagt, at han ikke vilde gaa med. Saa siger han til Sergenten: Vil De ikke stille Dem udenfor Døren, saaledes at de menige ikke kan se Dem. Saa var der Vidner, og saa vilde han komme ind igen. Saa havde han et Vidne, uden at Soldaterne vidste det. Det ligner Kornetten; det er et af hans Træk at sige som saa: Kunde jeg have en Sergent staaende derude, saaledes at de menige ikke kan se ham, saa har jeg et Vaaben imod dem til paa ny at faa dem straffet. Det var saaledes, det gik til. Han sagde blot: Bliv staaende udenfor, hvor man ikke kan se Dem, saa gaar jeg ind ad Døren; saa hører jeg, hvad de siger, og saa staar De, som ingen kender, som Vidne udenfor. Saa kan Sergenten træde frem og være Vidne i Sagen.